

Een nestje voor Wimke

(Ein Nest für's Tonerl)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN NESTJE VOOR WIMKE - EIN NEST FÜR'S TONERL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dorus Schuitema - ietwat verzuurde brommerige izegrim, die met de komst van Wimke echter weer menselijke trekjes gaat vertonen; tussen de vijftig en zestig

Marte - zijn ongeveer even oude buurvrouw, die hem, toch begaan met z'n lot, helpt in de huishouding, maar 'm ook lik op stuk geeft; evenals Dorus heeft echter ook zij het hart op de juiste plek

Nicol - haar altijd even opgewekt en vrolijk nichtje, dat kan kiezen uit twee vrijers en ondertussen ook allang geschoten heeft, dat Dorus en Marte elkaar in feite toch niet missen kunnen

Normen Zwanenburg - onderwijzer van beroep, met 'n oogje op Nicol; door Dorus gecharterd om bijles te geven, echter niet aan Wimke, maar aan hemzelf

Jef - beëdigd postbesteller en eveneens geïnteresseerd in Nicol, maar Jef is nu eenmaal niet een van de snelsten; zo vlug als dikke stront, althans volgens Marte

Wimke - kleinzoon van Dorus, die de oude stormenderhand voor zich weet te winnen en tegelijkertijd ook torenhoog tegen z'n opa opziet

Struis - pinnige en zeer van haar eigen kwaliteiten overtuigd zijnde tante, die Dorus het zorgrecht over Wimke wil afnemen, omdat hij volgens haar ongeschikt is voor die rol

De rol van Wimke kan ook door 'n meisje gespeeld worden, a. als jongetje, of b. als meisje; in het laatste geval zijn enkele kleine tekstwijzigingen nodig en kan men de naam Wimke bijvoorbeeld vervangen door Lonneke.

DECOR:

Alliedrie de bedrijven spelen in dezelfde ruimte en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links 'n deur die naar buiten, c.q. het schuurtje voert. In de korte kant rechts 'n deur of open doorgang naar de rest van 't huis. In de brede achterwand de voordeur. Rechts van deze deur 'n raam, dat niet hoeft te functioneren. De kamer is 'n tikkeltje armoedig ingericht, met 'n overdaad aan allerlei overbodige prullaria. Per se noodzakelijk zijn echter 'n tafel met wat stoelen, 'n oude divan, vanzelfsprekend ook 'n kast, ongeacht welke, en verder ook 'n fornuis, of, als dat problematisch is, 'n gaskomfoor. Wat de op- en afgangen betreft: praktisch alle verkeer loopt via het midden de voordeur dus. Als de deur in de linker- of rechter korte kant gebruikt wordt, is dat apart in de tekst vermeld.

EERSTE BEDRIJF

Dorus, een echt onverzorgde indruk makend, zit in 'n hoek te knutselen aan 'n oude radio, waaruit van tijd tot tijd vreselijke geluiden komen; Marte zit aan tafel, schilt aardappelen, naast haar 'n emmer water, waar ze de aardappelen inkwakt, op de tafel 'n bos wortelen; ze werpt voortdurend kwade blikken in zijn richting; als dit lang genoeg geduurd heeft en er weer 'n schril geluid uit de radio komt.

Marte: Hoe lang moet ik dat vreselijk gekrijs nu nog aanhoren?

Dorus: Als 't je teveel wordt, kun je toch gaan. Ik heb je immers niet geroepen!

Marte: O ja, zodat je er hier helemaal 'n varkensstal van kunt maken! En zet eindelijk dat toestel af! Achterlijke kortsluitingacrobaat! Je hebt sowieso geen verstand van dat soort dingen!

Dorus: Dat eeuwig gekritiseer van jou gaat me braaf op de zenuwen werken! Hoe lang moet je nog?

Marte: Totdat ik klaar ben!

Dorus: *(draait radio weer luider)* Ik lust geen wortelenstamp!

Marte: *(roept)* Wat zei je?

Dorus: *(schreeuwt)* Ik lust geen wortelenstamp!

Marte: *(knalt 'n aardappel in de emmer, zodat 't water alle kanten uit spat)* Vandaag eet je wortelenstamp, of je er zin in hebt of niet! En als mijn eten je niet meer bevalt, moet je maar 'n kok laten komen!

Dorus: Wortelenstamp heb ik nooit gelust. Ook niet, toen Anneke nog leefde. Bij haar hoefde ik nooit te eten wat me niet aanstond.

Marte: Maar ik ben toevallig niet jouw Anneke! *(knalt weer aardappel in de emmer)* En als je nu niet ophoudt met dat gekanker, neem ik de hele handel mee naar huis en krijg je vandaag niets te eten!

Dorus: Maak dan tenminste de hap voor een hele week ineens, zodat ik je niet elke dag over de vloer hoef te hebben!

Marte: *(kwaad)* Moet je nagaan hoe die lamstraal me durft te bejegenen! *(honend)* Man, wat zou je nog hebben, als je mij niet had?!

Dorus: In elk geval m'n rust!

Marte: Dat is nu de dank ervoor, dat ik me iedere dag zoveel moeite doe voor die oude zemelaar, voor 'm kook en bak, zodat hij niet rechtop hoeft te verhongeren! 't Is niet voor niets, dat hier niemand meer komt! Bij jou kan 't geen mens meer uithouden! Maar dit ene wil ik je vandaag al zeggen...

Dorus: ...en dan zul je me het andere wel morgen vertellen.

Marte: Als ik niet de goedheid in persoon was, liet ik je gewoon stikken

en kon 't me geen barst interesseren, wat er verder met je gebeurde!

Dorus: (*lacht mekkerend*) Hihhi!

Marte: Als geprepareerd wild zwijn aan de muur hangend, zou je misschien wel te harden zijn en dan nog alleen maar voor mensen met stalen zenuwen! (*korte pauze, kwakt 'n aardappel in de emmer*) En dan nóg wat! Wanneer ben je eindelijk eens van plan een stofzuiger aan te schaffen? Ik heb er schoon genoeg van om de mijne driemaal per week te moeten meeslepen!

Dorus: Wat zou jij met 'n stofzuiger moeten? Naar huis vliegen kun je ook op je bezemsteel!

Marte: (*rustig, gelaten*) Nou ja, wat zou ik me ook moeite doen ten opzichte van zo'n imbeciel als jij. Ik weet alleen, dat het mijn christenplicht is me om jou te bekommeren. Al zul je er zelf geen idee van hebben wat dat inhoudt.

Dorus: Je kletst inderdaad 'n heel eind bezijden mijn interesseveld. (*zet radio, met jank- en piepgeluiden, weer heel hard*)

Marte: (*staat gehaast op, trekt vlug de stekker uit 't contact*) Je verstaat uitstekend de kunst om je, ten opzichte van dat, wat toevallig niet in je straatje te pas komt, van de domme te houden! Ook waar het Anneke betreft! Je kunt haar natreuren zoveel je wilt, maar jij bent het uiteindelijk zelf geweest, die haar onder de groene zoden heeft gebracht!

Dorus: (*nors*) Anneke was hartpatiënte, dat weet je best.

Marte: En óf ik dat weet! En juist daarom had je het haar niet mogen aandoen jullie dochter, haar enigste kind, vanwege die kleine misstap uit 't huis te zetten! Dat heeft namelijk d'r hart gebroken!

Dorus: (*nors*) Deswegen had ze nog niet meteen dood hoeven te gaan. Heb ik ook niet gedaan.

Marte: Maar ze "is" gestorven en jullie Evelien ook! Maar zelfs dát heeft je niet tot bezinning gebracht! En zelfs nu nog weiger je in te zien, dat het fout was je dochter in d'r nood, notabene met 'n kind onder het hart, de toegang tot haar ouderlijk huis te ontzeggen!

Dorus: (*dof*) Mens, wat weet jij van dat soort dingen... niets weet je!

Marte: Ik weet dat, wat ik hier toen zelf dag in dag uit heb meegemaakt! Toestanden als in de middeleeuwen! En iemand, die zich zo tegenover z'n eigen vlees en bloed gedraagt, heeft niet het recht zich nog langer vader te noemen!

Dorus: (*klein*) Ik wist immers niet eens waar ze woonde.

Marte: Als je per se gewild had, was je daar wel achter gekomen. Hoe vaak heeft meneer pastoor toen niet getracht met je in gesprek te komen, maar je hebt 'm niet eens binnengelaten. En dat je hier nu in je eentje zit te verpieteren, ben je zelf schuld!

Dorus: (*triest, maar ook sarcastisch*) Ik heb jou immers.

Marte: Zal wel. Maar als je zo blijft doorgaan, hou ik 't hier ook voor gezien.

Dorus: (*bedrukt*) Weet je Marte, eerlijk gezegd, als de wereld er zo zou uitzien als ik me voel, zouden we continu noodweer hebben.

Marte: Ja ja, dat zelfmedelijden van jou ken ik onderhand wel. Maar kijk nu eens om je heen, hoe 't er hier uitziet. Ik heb zo stilaan ook geen zin meer om iedere dag met deze bende geconfronteerd te worden. En over jezelf zullen we 't maar al helemaal niet hebben. Kan je moeilijk in de tobbe stoppen en gaan afschrobben!

Dorus: (*laatdunkend*) Heeft er nog net aan gemankeerd.

Marte: Hang maar 'n grafkrans om je nek, want ook naar de reuk te oordelen ben je al dood. Je hebt 't alleen zelf nog niet in de gaten.

Dorus: (*triest*) Kon je wel eens gelijk bij hebben. Ik ben al dood sinds de dag dat Evelien uit huis ging, om over wat daarna verder nog gebeurde maar te zwijgen.

Marte: (*hem even monsterend*) En om dat te ontdekken heb je tot nu toe tijd nodig gehad?

Dorus: Als ze maar niet zo stijfhoofdig geweest en teruggekomen was. Ik heb immers op d'r gewacht.

Marte: Die stijfkop had ze van jou, het arme kind! En nu is het te laat.

Dorus: (*zwaarmoedig*) Ja ja, nu is alles te laat.

Marte: En ze had best nog wel een andere nette partner kunnen vinden. (*scherp*) Er bestaan ook nog wel manskerels die hersens in hun kop hebben in plaats van zaagmeel en 'n meisje niet direct voor eeuwig verdoemen vanwege 'n zaak, waaraan uiteindelijk ook weer voor vijftig procent iemand van mannelijk kunnen debet was!

Dorus: (*triest voor zich heen*) 't Zwijnsjak heeft niet eens de moeite genomen zich te komen voorstellen.

Marte: Van iemand, die voornemens is een deerntje met 'n kind in de steek te laten, mag men dat ook nauwelijks verwachten! Maar die ontielijke schobbejak had mij eens in de handen moeten vallen! (*gooit weer 'n aardappel met kracht in 't water*)

Dorus: Maar nu mag je onderhand wel eens ophouden met het mishandelen van die aardappelen! Wat moet er anders nog van die wortelenstamp terecht komen!

Marte: Aha. Je zit je er dus toch al op te verheugen.

Dorus: Wat wil ik anders? Voel er niet veel voor om de hongerdood te sterven. (*steekt de stekker van de radio weer in*) En laat me nu verder met rust, ik moet de radio repareren. (*zet de radio weer knoerhard aan*)

Marte: (*schreeuwt*) Je zou dat ding wat zachter zetten, had ik gezegd!

Dorus: (*schreeuwt terug*) Kan je niet verstaan!

Marte: (*staat weer op, trekt stekker andermaal uit, schreeuwend*) En nu is 't gedaan, hoor je!

Dorus: (*schreeuwt terug*) Dat zal ik in m'n eigen huis toch zeker nog wel zelf mogen uitmaken!

Marte: (*terug naar tafel, nog met volume*) Zolang ik er ben, heb je je maar gedeisd te houden!

Nicol: (*na kort klopje op, met 'n klein pannetje, vrolijk*) Hoef niet te vragen wat hier gaande is. Het minzaam gekeuvel vanuit dit liefdesnestje is tot buiten te horen, hihhi. (*zet pannetje op tafel*) De dame en de heer hebben elkaar als vanouds weer eens lekker in de haren, hihhi.

Dorus: Niet "weer eens", maar nog steeds! Met zo'n vuurspuwende draak in huis heeft 'n mens geen minuut rust meer!

Marte: Geen aandacht aan schenken, kind, is die oude dwarsligger het vlugste stil. En, wat heb je meegebracht?

Nicol: U had de kaantjes vergeten mee te nemen voor over de wortelenstamp.

Dorus: Kaantjes? Die uitgebraden vetzooi? (*met vies gezicht*) Is toch niet te vreten, die troep!

Marte: (*tot Nicol*) Hoor je? Zo is die oude tram nu al bezig, zolang ik er ben! Twee uur aan een stuk! Ik ben hartstikke gek, dat ik überhaupt nog hier naartoe kom en me voor hem afrakker. Iets ondankbaarders dan die daar bestaat er niet!

Nicol: (*vrolijk*) Ongelooflijk, tante Marte, waar u de energie vandaan haalt om de hele dag zo tekeer te blijven gaan. (*trekt jas uit, neemt plaats*) Zo, en nu eerst even bijkomen. Is verdomde koud buiten.

Marte: Welja, blijf nog maar even. Kun je straks 'n hapje mee-eten.

Dorus: (*sarcastisch*) O ja, doe maar, nodig maar uit! Ik zal wel betalen! Dure aardappelen, dure wortelen. Van andermans leer is 't goed riemen snijden!

Nicol: (*vrolijk, spottend*) Maar die overheerlijke kaantjes krijgt u er dan toch maar mooi voor niets bij, meneer Schuitema. Dat is toch lekker meegenomen, of niet soms? En voor de rest hoeft u zich geen zorgen te maken, want ik ben nog voorzien. Heb pas thuis 'n paar boterhammetjes gegeten. Maar niettemin, toch bedankt voor de uitnodiging.

Dorus: (*nors*) Graag gedaan.

Marte: (*tikt tegen haar voorhoofd*) En dat me nu maar eens iemand komt vertellen, dat die nog normaal is! (*is inmiddels met de wortelen bezig*)

Nicol: (*opgewekt*) Och kom, volgens mij is meneer Schuitema helemaal

niet zo, nietwaar meneer Schuitema?

Dorus: (*nors*) Weet ik niet. Heb er immers geen idee van hoe dat "helemaal niet zo" geacht wordt te zijn.

Marte: (*tot Nicol*) Geef je maar met die af. Weet je van tevoren al...

Jef: (*na kort klopje op, in de kledij van postbode, met brieventas om, blijft in de deur staan*) Ha, lekker warm hier! 'n Rotweer is 't! En diegene, die 't beroep postbode heeft uitgevonden, moest gevierendeeld worden!

Dorus: Dan kom binnen en maak de deur dicht! Dacht je soms, dat ik me hier arm wil stoken, om buiten de sneeuw gesmolten te krijgen!

Jef: (*opkomend*) Ha Nicol! Doet me plezier je hier tegen te komen! Heb zo straks nog aan je lopen te denken.

Nicol: (*schalks*) Ik heb ook vaker aan jou gedacht, Jef, maar jij laat je immers nooit zien.

Jef: Weet je, ik heb bij mezelf gedacht, dat je tante het misschien niet zou goedkeuren, als ik zomaar kwam binnenvallen.

Nicol: (*vrolijk*) En ik heb bij mezelf gedacht, kijk, dat is al net zo'n praatjesmaker als alle anderen.

Jef: (*verontwaardigd*) Dat heb je echt van mij gedacht?

Dorus: Ja zeg, wat moet dat nou? Zoveel als jullie twee je in een minuut bij elkaar denken, heb ik m'n hele leven nog niet gedacht! (*tot Jef*) Niettemin denk "ik" nu, dat jij wat van me moet, anders was je niet binnengekomen. Of vergis ik me soms?

Jef: Klopt helemaal! 'n Telegram heb ik! (*vingert met behandschoende vingers in de tas*) Gaffer, m'n vingers zijn helemáál bevroren krijg 't er verdorie niet uit!

Dorus: 'n Telegram? Wie zou mij nu 'n telegram sturen? Ik ken immers niemand die dat zou doen.

Marte: Daar ben ik toch wel eens benieuwd naar, zeg.

Dorus: Jij krijgt er geen, hoef je ook niet nieuwsgierig te zijn.

Nicol: (*tot bij Jef*) Wacht, zal ik je even helpen.

Jef: Als je wilt, graag ja. Die blauwe envelop! Is toch ook geen werk, om bij zulk weer post te moeten bezorgen. Tot op 't bot bevroren ben ik! (*krijgt envelop van Nicol*)

Nicol: Misschien dat er nog wel iets voor Jef in huis is, om 'n beetje warm van te worden, nietwaar, meneer Schuitema?

Marte: (*tot Dorus*) Dat dacht ik toch ook. Zeker als hij je extra 'n telegram komt brengen.

Dorus: Ho ho, ik weet immers nog niet eens, of de inhoud van dat telegram überhaupt 'n borrel waard is.

Marte: (*hoofdschuddend*) Schaam jij je nou werkelijk helemaal niet?

Dorus: Nee! Zelfs niet 'n beetje!

Jef: Doe geen moeite, beste mensen. Ik ben in dienst en mag sowieso niets drinken.

Marte: *(vastbesloten naar kast, neemt glaasje en fles, tot Jef)* Zo, hier ga je zitten en drinkt eerst 'n borrel! *(schenkend)* Met de aard van 't nieuws, dat je brengt, heeft dat absoluut niets te maken. Gastvrijheid is op een heel andere leest geschoeid. Maar dat schijnt in dit vertrek nog niet iedereen begrepen te hebben.

Jef: O, dankuwel zeg! Maar wacht, *(Dorus telegram gevend)* hier, dit is 't. *(allen kijken Dorus verwachtingsvol aan)*

Marte: Nou en? Zou je 't niet eens openmaken?

Dorus: Wees toch niet zo nieuwsgierig jullie!

Jef: Ik durf te wedden, dat 't iets heel belangrijks is, hoor. Want als 't niet belangrijk was, wat daarin staat, had men het ook in 'n gewone brief kunnen schrijven, dat zou stukken goedkoper zijn geweest. Zo'n telegram is namelijk peperduur en daarom moet 't ook heel belangrijk nieuws zijn.

Dorus: *(honend)* Het enige dat jij wil, is jezelf belangrijk maken!

Jef: Nee nee, geloof 't nu maar! Ik heb al zoveel telegrammen moeten bezorgen en vaak genoeg gaat 't daarin om leven en dood! Daarom moet men zulke dringende boodschappen altijd meteen lezen!

Dorus: Zodat jij ondertussen ook 'n beetje op de hoogte blijft, nietwaar?

Jef: *(gekrenkt)* Wat 't voor nieuws is, zal me worst wezen, ik wil 't alleen maar even gezegd hebben. Dat is m'n plicht als beëdigd beambte.

Marte: Laat 'm toch doen met z'n telegram wat ie zelf wil. *(is weer met de wortelen bezig)*

Dorus: Dat doe ik ook. *(legt het telegram naast zich, nonchalant, alsof hij er helemaal niet in geïnteresseerd is, maar blijft er wel voortdurend naar gluren, terwijl Marte hem in de gaten blijft houden)*

Jef: Zeg Nicol, dan heb je er dus niets op tegen, als ik weer eens bij jullie binnenwip?

Nicol: *(schalks)* Ik zou 't eens uitproberen, weet je 't zo.

Jef: Bij jou weet men nooit zo precies waar men aan toe is. Zegt niet ja en niet nee.

Nicol: Nou, dat is dan toch al wat, of niet soms?

Jef: Ja ja, maar wát is wat?

Nicol: Dat ik niet "nee" zeg.

Jef: Aha. En kan men dat dan beschouwen als 'n half "ja"?

Nicol: Zou best kunnen.

Marte: Tjonge tjonge, nog gecompliceerder gaat natuurlijk niet. Ik geloof, dat je 'n beetje teveel vraagt, Jef.

Nicol: Kon tante wel eens gelijk bij hebben.

Jef: *(opstaand, vastbesloten)* Luister, Nicol, dan kom ik tegen de avond,

laten we zeggen rond zessen, en dan gaan we wandelen.

Nicol: Hallo zeg, bij die kou?

Jef: *(teleurgesteld)* Zie je wel, zeg je weer nee!

Nicol: Ik zeg niet nee, maar het is me gewoon te koud!

Jef: Oké, maar wat doen we dan?

Marte: Lieve hemel, tegen die tijd zal zich toch zeker wel wat laten vinden! In geval van nood zouden jullie zelfs in onze goeie kamer kunnen gaan zitten. Misschien wel een of ander spelletje doen.

Jef: *(enthousiast)* Ha, 'n spelletje! Dat klinkt niet slecht!

Marte: *(opstaand)* En ik zit er dan wel bij, natuurlijk.

Jef: *(terzijde, in zichzelf)* Oei, dat klinkt minder goed. Ruikt naar mens erger je niet. *(naar af, blijft daar dralen)* Wel eh, tot straks, zullen we dan maar zeggen.

Nicol: *(opgewekt)* Tot straks, ja.

Marte: *(hem naar buiten dirigerend)* En ga nu maar, anders haal je 't nog niet tot die tijd. *(deur achter hem dicht makend)* 't Mag dan wel 'n bovenste beste knul zijn, maar de snelste is ie zeker niet! Zo vlug als dikke stront.

Nicol: Ben ik ook al achter

Marte: *(argwanend)* Hé hé zeg! En hoezo zou jij dat dan al ontdekt kunnen hebben?

Nicol: *(verwijtend)* Tantetje toch!

Marte: *(dreigend)* Freule, je bent gewaarschuwd!

Nicol: Ik heb alleen maar willen zeggen, dat hij dan best wel aardig mag zijn en 't goed zal bedoelen, maar dat ik er voor mezelf nog lang niet zeker van ben, of ik van zo'n slome Zebedeus wel levenslang wil krijgen.

Marte: Je moet maar zo denken: de tragen laten zich doorgaans het beste dirigeren. *(dan tot Dorus, andere toon)* En, ben je soms voornemens dat telegram als 'n kloek te gaan zitten uitbroeden?

Nicol: Ik zou 't toch wel openmaken hoor, omdat er gegarandeerd iets belangrijks zal instaan, dat kan niet anders.

Dorus: *(begint 't omstandig te openen, sarcastisch)* Nou ja, zullen we maar eens zien, of we de nieuwsgierigheid van de dames kunnen bevredigen, anders blijven ze er ook nog in. *(staart sullig op de inhoud, langzaam)* Begrijp ik niet. Hier staat alsmaar stop en ik heb niet eens 'n auto.

Marte: *(ontneemt 't hem)* Laat zien. Nog niet eens 'n telegram kan ie lezen! *(leest, staart Dorus aan, leest weer, gaat dan langzaam zitten, perplex)* Dit is... dit is niet te geloven!

Dorus: Wat is niet te geloven? Heb ik iets geërfd?

Marte: Dat mag je wel zeggen.

Dorus: Maar ik hoef niets.

Marte: Je zult er niet onderuit kunnen, vrees ik. *(leest weer)* Dit is... Nee, wat er nu op ons af gaat komen...

Nicol: *(angstig)* Tante Marte, is 't werkelijk zo erg?

Marte: *(onthutst)* Ik..ik... ik weet niet...

Dorus: *(honend)* Heeft ze ook nog 'n spraakgebrek gekregen. Mens, laat horen, wat schrijven ze?

Marte: Heb je dan echt niet begrepen wat hier staat?

Dorus: Is me veel te vermoeiend, om dat allemaal te ontcijferen. Zeker als je telkens moet stoppen. Vertel op, wil iemand wat van me?

Marte: De pleegmoeder, die het zoontje van Evelien onder haar hoede had, is enige tijd geleden gestorven.

Dorus: Ach zo. Ja ja... Gossie, ik ken dat mens niet eens.

Marte: En 't jochie zelf, Wimke Schuitema, is sinds die tijd in 'n tehuis. Voorlopig althans, totdat jij 'm daar afhaalt. Je schijnt het enige nog in leven zijnde familielid van 'm te zijn.

Dorus: *(onthutst)* Haar zoontje... het zoontje van Evelien?

Marte: *(net zo onthutst)* Precies. Evelien d'r kind.

Dorus: En waarom zorgt die ander dan niet meer voor 'm?

Marte: Man, begrijp 't dan toch! Omdat ze overleden is!

Dorus: *(zinkt in elkaar)* Jezus!

Marte: Nu heeft de jongen alleen nog maar jou.

Dorus: Zal wel, maar ik hoef geen vreemde over de vloer.

Marte: *(bezwerend)* Dorus! We hebben 't niet over 'n vreemde, maar over je kleinzoon!

Nicol: Toe nou, tante Marte. Het is toch duidelijk, dat meneer Schuitema zich eerst 't idee eigen moet maken, dat het jochie nu alleen nog maar 'n grootvader heeft en dat "hij" dat is. Zoiets vraagt nu eenmaal 'n beetje tijd.

Marte: Zoveel tijd is er echter niet. Z'n kleinzoon hoort niet in 'n tehuis en moet daar weggehaald worden! Zo vlug mogelijk!

Dorus: *(springt overeind)* Nee, nee en nog eens nee! Ik wil met die snotaap niets te maken hebben! Ik ken hém niet en hij kent mij niet! Dat ie maar blijft waar hij is!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto